

IN DE SCHIJNWERPER

Harro Vink: 'Iedereen vindt dat hij recht heeft op de beste zorg'

Tijdens zijn papamiddag spreek ik Harro Vink (43), huisarts te Westzaan. Hij woont met zijn vrouw Baukje Peeters (38) en hun kinderen Thijn (4) en Cato (3) op Zuideinde 73, waar ook zijn praktijkruimte 'aan de Zuid' gevestigd is. De praktijk 'aan de Noord' is op Torenstraat 2.

Sinds wanneer ben jij hier huisarts?

Sinds 2010. Baukje en Gera van Altena zijn de andere huisartsen. Ik doe drie dagen in de week patiëntencontact en dan ook nog een dag administratie en andere dingen. De beide dames werken allebei tweeënhalve dag. Daarnaast hebben we altijd voor een jaar een of twee huisartsen in opleiding.

Wat heb je na je opleiding geneeskunde gedaan?

Ik heb toen als arts-assistent in het ziekenhuis ervaring opgedaan. Ik wilde cardioloog worden, maar na vier jaar vond ik dat niet meer leuk en ben ik de huisartsopleiding gaan doen. Ik wilde op een breder gebied werken en eigen baas zijn. Dus ja, dat duurde ook weer twee jaar.

Toen je begon had je een bepaald idee van hoe het zou zijn om huisarts te zijn. Wat is toch anders gebleken?

Dat het een ontzettend ruim vak is en dat ook nog steeds ruimer wordt. De minister wil vanwege alle bezuinigingen dat wij steeds meer gaan doen. We zijn begonnen met een assistent, ik heb er nu vier. Vroeger liepen alle mensen met suikerziekte in het ziekenhuis, daar hebben wij nu een speciale verpleegkundige voor. We hebben tegenwoordig ook drie psychologen in de praktijk. Prijstechnisch is het ook goedkoper om sommige dingen door de huisarts te laten doen. Op zich is dat ook leuker, uitdagender. Hoe langer ik hier werk hoe meer ik bepaalde verbanden zie, mensen en hun families beter leer kennen. En ook dat zij mij beter gaan leren kennen. Sinds Thijn op school zit leer je ook meer kinderen kennen.

En ben jij op het schoolplein dan 'gewoon' Harro Vink?

O ja, daar ben ik gewoon de vader van. Ze mogen in de supermarkt ook best in mijn boodschappenmandje kijken. Maakt me niet uit. Ik moet geen al te gekke dingen doen door dronken door het dorp te waggelen en de boel te slopen, maar voor de rest... De keren dat ik buiten de praktijk als dokter wordt aangesproken zijn in die zeven jaar tijd op een hand te tellen.

En zie jij op jouw beurt op het schoolplein ouders of patiënten staan?

Nee, ouders. Als ik hier de praktijk uitloop dan is de knop om. Dan zijn het 'gewoon' ouders. Ook om te

voorkomen dat ze anders niet meer bij je langs durven komen of in de spreekkamer niks meer durven zeggen. Daar ben ik echt heel makkelijk in. En je moet dat soort dingen ook niet meenemen, anders kun je zelf ook niet meer normaal op het schoolplein rondlopen.

Vroeger had een dokter aanzien. Vind je het niet een beetje jammer dat dat weg is?

Nee, ik denk dat niemand van onze praktijk zo'n status nodig heeft. Ik denk zelfs dat de kracht van onze praktijk is dat we relatief laagdrempelig zijn en dat je makkelijk bij ons binnen kunt stappen.

Waar zijn jij en Baukje geboren?

Ik ben in Zaandam geboren en getogen. Baukje komt uit Doesburg en we hebben allebei in Amsterdam gestudeerd. De vorige huisarts, Koos de Heiden, was een kennis van mijn ouders. Toen die aangaf te willen stoppen was de overname snel rond. We hebben de praktijkruimte aan de Noord uitgebreid en dat gaan we binnenkort weer doen. We hebben er al 200 patiënten bij gekregen. Misschien mede vanwege al die extra's. Zo kun je hier ook bloed laten prikken. En de verloskundige houdt hier om de twee weken spreekuur.

Was het vaderschap een grote verandering in je leven?

Nee helemaal niet. Dat is hartstikke gaaf. Maar het was opeens wel een andere levenswijze. Je kunt gewoon veel minder makkelijk weg. Of wanneer je eigen kind plotseiling ziek naar huis komt. Je kunt tijdens je spreekuur niet zomaar de winkel dichtgooien. Dat geldt natuurlijk voor veel zelfstandigen. Qua opvang hebben we twee dagen per week de Kindertuin, hier honderd meter verderop. Daarnaast zijn we allebei ook veel bij de kinderen. We draaien om beurten doktersdiensten bij de Huisartsenpost. Als dat op vrijdag na 17.00 uur is dan werk je op zo'n dag dus van 8.00 tot 23.00 uur. En dat is niet fijn. Voor je registratie moet je dat minimaal 50 uur per jaar doen.

Wat is echt het allernaarste dat jou als huisarts kan overkomen?

Ernstige ziektes bij kinderen en bij mensen van je eigen leeftijd. Dat komt dan heel dichtbij. Maar het hoort erbij.

Met wie bespreek je dat soort dingen?

Je bent verplicht intervisie met collega's van buiten te hebben. En dat is ook goed.

Heb je ook wel eens gehad dat je een fundamentele inschattingfout hebt gemaakt?

Achteraf weet je natuurlijk altijd hoe je iets anders had moeten doen. Soms heeft een ziekte tijd nodig om zich te ontwikkelen. Je kunt nu eenmaal niet iedereen altijd maar door een scan halen. En zelfs dan mis je nog weleens dingen. Iemand komt bezorgd naar je toe en wil een serieus antwoord. En dat wil ik ook. Soms zit er meer achter. Het is wel gebeurd dat ik me vergist heb of een situatie niet goed heb ingeschat. Dat zeg ik dan ook. Daar moet je naar die patiënt ook open in zijn, want zoiets verlies je altijd.

De gezondheidszorg kost handenvol geld. Mede vanwege die 'extra scans'. Wie vind jij dat dat moet betalen?

Tijden veranderen. Zelfs de zorgverzekeraar roept dat je een second opinion kunt halen als je het ergens niet mee eens bent. Er zijn ook steeds meer apparaten en testen beschikbaar gekomen, waardoor dat ook kan. Artsen willen daar graag hun therapieën op loslaten. Dat moeten we met elkaar betalen. Iedereen. Je kunt toch niet verwachten dat iemand zijn eigen chemo van € 100.000,- zelf betaalt. Als ik het voor het zeggen had zou ik er zeker een eigen risico in blijven houden, maar ik zou ook zorgen dat mensen die dat niet kunnen betalen daar een soort kwijtschelding voor krij-

'Genieten van kleine dingen'

Vervolg zie pagina 5 >>

